

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžso/2/2015
Identifikačné číslo spisu: 5014200046
Dátum vydania rozhodnutia: 14.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:5014200046.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: JUDr. J. Q., bytom Q. XXX/XX, XXX XX S., proti žalovanému Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny so sídlom v Bratislave, Špitálska č. 8, pracovisko v Žiline, o odňatí parkovacieho preukazu pre fyzickú osobu so zdravotným postihnutím, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 15. októbra 2014, č. k. 21S/8/2014-23, jednomyselne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 15. októbra 2014, č. k. 21S/8/2014-23 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 15.10.2014, č. k. 21S/8/2014-23, podľa § 250j ods. 1 OSP (Občianskeho súdneho poriadku) zamietol žalobu, ktorou žalobkyňa žiadala o preskúmanie rozhodnutia žalovaného z 13.11.2013, číslo ZA/2013/24516/4-DOM, ktorým zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Žilina (ďalej len „úrad“) o odňatí parkovacieho preukazu č. 020519 pre fyzickú osobu so zdravotným postihnutím podľa § 45 ods. 14 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 447/2008 Z. z.“), a žalobkyni náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že rozhodnutím správneho orgánu bol odňatý parkovací preukaz, ktorý bol žalobkyni vydaný dňa 24.11.2009 rozhodnutím č. C/2009/72750, PP 1776/2008/Hru (právoplatným dňa 01.12.2009), podľa § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z. Podľa krajského súdu správne orgány vychádzali z lekárskeho posudku (26.07.2013 a 13.11.2013), tieto riadne odôvodnili preto ich postup aj právne vyhodnotenie považoval za zákonné. Z lekárskeho posudku zo dňa 06.11.2013 mal krajský súd za preukázané, že miera funkčnej poruchy u žalobkyne je 50 % podľa prílohy č. 3, časť. IV, bod 4 písm. b/ k zákonu č. 447/2008 Z. z. (chronická depresívna porucha

stredného stupňa), ostatné ochorenia (obmedzenie pohyblivosti bedrového kĺbu - stredný stupeň obojstranne, chronický bolestivý chrbticový syndróm a poruchy krvného tlaku) nedosahujú mieru funkčnej poruchy 50 %. Mobilitu u menovanej považoval posudkový lekár za zachovanú, preto jej odkázanosť na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom nenavrhol, čo krajský súd v rozsudku zohľadnil.

Námietky žalobkyne, že posudkový lekár posudzoval jej zdravotný stav bez osobného kontaktu a v odvolacom správnom konaní bol vypracovaný nový komplexný posudok o určení miery funkčnej poruchy bez zákonného titulu, krajský súd nepovažoval za dôvodné, keďže žalobkyňa o fyzickú prehliadku nežiadala v zmysle zákonnej úpravy (§ 11 ods. 10 zákona č. 447/2008 Z. z.) a druhostupňovým komplexným posudkom správny orgán iba plnil svoju povinnosť tým, že ucelene prehodnocoval aktuálny zdravotný stav a z neho vyplývajúcu odkázanosť na požadovanú kompenzáciu.

Rozsudok krajského súdu napadla žalobkyňa včas podaným odvolaním. Namietala, že vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a z nesprávneho právneho posúdenia veci, resp. že je arbitrárne.

Krajskému súdu vytýkala najmä:

- že nijako sa nevysporiadal so zásahom do nadobudnutých práv, keďže žalobkyňa bola držiteľom parkovacieho preukazu už od roku 2009 (rozhodnutie C/2009/72750, PP 1776/2008/Hru zo dňa 24.11.2009);
- že sa nezaoberal s obsahom a dôsledkami § 15 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z., podľa ktorého sa otázka odkázanosti na individuálnu prepravu neprehodnocuje znovu u tých osôb u ktorých sa zdravotný stav nezmenil, resp. že miera funkčnej poruchy fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím je vyššia, nižšia alebo rovnaká ako v komplexnom posudku z posledného posúdenia a je naďalej najmenej 50 %;
- že sa nezaoberal zákonnosťou postupu správnych orgánov, ktorí konali v rozpore s procesnými ustanoveniami zákona č. 447/2008 Z. z., keďže jej nedoručili komplexné posudky zo 17.07.2013 ani zo 06.11.2013; nie sú jej známe skutočnosti o zmene jej zdravotného stavu k lepšiemu oproti minulosti, keďže porovnávacie hodnotenia v posudkoch absentujú, hoci zmeny zdravotného stavu pacienta musia byť v rozhodnutí uvedené aj podľa názoru uvedeného už v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Sžso/3/2011 zo dňa 30.03.2011;
- že nezistil správne skutkový stav a v dôsledku toho vyvodil nesprávne právne závery, keďže nemal možnosť verifikovať jej aktuálny zdravotný stav, hoci sa domáhala v odvolacom správnom konaní o nové lekárske posúdenie, takže nie je pravdou, že by opomenula postupovať podľa § 11 ods. 10 zákona č. 447/2008 Z. z.

Žalobkyňa žiadala, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie žalovaného zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie a súčasne aby uložil žalovanému povinnosť nahradiť jej trovy konania.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na svoje rozhodnutia a na obsahu ktorých zotrval. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“).

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku („OSP“) začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s citovaným ustanovením sa toto odvolacie konanie riadi ustanoveniami OSP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre jeho potvrdenie alebo zmenu.

Podľa § 244 ods. 2 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu a vyvodzuje právne závery. V odôvodnení rozsudku súd musí uviesť nielen podstatný obsah prednesov (podaní) účastníkov konania. Je povinný stručne a jasne vyložiť, ktoré skutočnosti mal preukázané a ktoré nie, akými úvahami sa pri posudzovaní súladu preskúmaného rozhodnutia so zákonom spravoval, ako posúdil zistený skutkový stav podľa príslušných ustanovení, ktoré použil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé (§ 157 ods. 2 OSP).

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku napriek jeho obsažnosti opomenul sám vyhodnotiť podklady rozhodnutí žalovaného vo vzťahu k vyššie uvedeným námietkam žalobkyne, čo je dôvodom na zrušenie jeho rozsudku a vrátenie veci krajskému súdu na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a ods. 2 v spojení s § 157 ods. 2 OSP.

Nedostatočné odôvodnenie rozsudku je okolnosťou, ktorá bráni účastníkovi konania riadne konať pred súdom a namietať konkrétne dôvody, pre ktoré považuje právne posúdenie veci súdom za nesprávne. Odvolací súd nie je oprávnený nahrádzať chýbajúcu právnu úvahu súdu prvého stupňa, keďže takým postupom by sa účastníkom konania odňalo právo na prejednanie veci v dvojinstančom súdnom konaní.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a ods. 2 OSP.

V ďalšom konaní krajský súd preskúma zákonnosť rozhodnutia žalovaného z hľadiska namietanej zrozumiteľnosti a úplnosti, a vysporiada sa s vyššie uvádzanými námietkami, ktoré boli obsahom nielen žalobného návrhu, ale aj odvolania v správnom konaní. Nové rozhodnutie vo veci riadne odôvodní (§ 157 ods. 2 OSP), pričom znovu rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 OSP).

O tomto uznesení rozhodol senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.